

Copaci fără pădure

Adrian Păunescu

in povestea copacilor goi
scârtâind într-o singură uşă
este vorba de noi amandoi
este vorba de foc si cenuşa

doi copaci fără frunze pe drum
după cum ii priveşte înaltul
doi copaci prin sărutul de scrum
aplecându-se unul spre altul

nu mai suntem decât doi copaci
vor veni taietori să ne tundă
vor lua crengi toti copiii săraci
pentru flacăra lor muribundă

si chiar dacă mă vei mai iubi
peste crivăţul iernii ce vine
fără braţe cu ochii pustii
n-am să am ce întinde spre tine

spune-mi pădure cu frunza rară
unde-i iubirea de astă vară?
nu ştie iarna sa se indure
de noi copacii fără pădure